ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

Τοῦ κ. ΓΕΡ. ΜΑΚΡΥΔΗΜΑ

8ον

Μὲ τὸ θάνατο τῆς Μάνας του ὁ Λαϊνᾶς πῆρε στὰ χέρια βαρὺ τὸ κομπόδεμα. Ὁ κόσμος ἔφτασε τὴν κληρονομιὰ σὲ παραμυθένιο θησαυρό. Δὲ φαίνεται ὅμως, νὰ ἤτανε σωστό. Ἡ φαντασία πρόσθετε περίσιο τὸ μερδικό της. Ἀκόμα ἔλεγαν τὴ Μαλάμω γιὰ ἔκτρωμα ποὺ ποτὲ δὲν εἶχε θρέψει ἡ γῆ.

Ὁ γιὸς της μὲ τὴν κληρονομιὰ φορτώθηκε καὶ τὶς ἁμαρτίες τοῦ γονιοῦ. Σὰ ν' ἀνέβηκε κολασμένος ἀπὸ τὸν Ἅδη, ἔνοιωθε περίεργα τὰ βλέμματα νὰ πέφτουν πάνω του. Περνοῦσε καὶ τὸν κρυφόδειχναν. Καθόταν κι' ἀπέφευγαν τὴ συντροφιά του. Ἀπὸ μικρὸ τὸν ἔλεγαν ὄχι μὲ τ' ὄνομά του, ἀλλὰ γιὸ τῆς μάγισσας. Συμπάθεια καὶ φιλία κανεὶς δὲν τοῦ ἔδειξε. Καὶ ὅσες φορὲς αἰσθάνθηκε τὴν πεθυμιὰ νὰ ἔμπει μέσα στὴ ζωή, νὰ κάμη συντροφιὰ μὲ ἄλλους, ἔνοιωθε τὴν προκατάληψη νὰ τὸν πνίγει. Τότε κόχλαζε ἡ μοχθηρία μέσα του καὶ μῖσος παντοτεινὸ θρόνιαζε στὴν ψυχή του. Τὸ κακὸ παράγινε μὲ τὸ θάνατο τῆς μάνας του.

Ἔφτασαν νὰ τοῦ εἰποῦν πὼς ὁ ἴδιος τὴν εἶχε ξεκάμει μὲ τὰ χέρια του, γιὰ νὰ τῆς πάρει τὴν κληρονομιά. Καὶ τί κληρονομιά. Πλούτη ἀφάνταστα, χρῆμα ἀμέτρητο. Ἄκουε πειράγματα, μάθαινε διαδόσεις καὶ τὸ πάθος δυνάμωνε στὴ ψυχή του. Μὰ τί μποροῦσε νὰ κάμει; Ποὺ ἡ δύναμη γιὰ νὰ ἐκδικηθεῖ;

Κάποιος τόνε συμβούλεψε πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἄλλαζε τὴ γνώμη τοῦ κοσμάκη, ἂν ἐθυσίαζε ἀπ' τὴν κληρονομιὰ σὲ πράξεις καὶ σὲ ἔργα. Μάγιασε καὶ πόνεσε σὰν τ' ἄκουσε, γιατὶ καὶ ἄλλο πάθος ταλάντιζε τὸ εἶναι του. Ἦταν φυλάργυρος. Φυλάργυρος τοκογλύφος. Μὰ ἦταν σωστὸς βρυκόλακας ποὺ θέλει νὰ ἐκδικηθῆ τὴ ζωὴ καὶ διψάει γιὰ αἷμα, λένε. Καὶ ὁ Λαϊνᾶς ἤθελε νὰ ἐκδικηθῆ καὶ διψοῦσε γιὰ χρῆμα, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο, αἷμα. Ἀποτραβηγμένος στὸ ρημητήρι του πετύχαινε τὸ σκοπό του. Ἐκεῖ περίμενε τὰ θύματα. Μιὰ πεννιὰ μελάνι, ἕνα χαρτὶ καὶ τὸ θῦμα τυλιγόναν ἀπαραβίαστα. Ὕστερα ὁ ξεφτελισμός. Τὸ κακοτράχηλο κορμὶ ἀναστυλωνόταν, τὰ νυσταγμένα μάτια σπίθιζαν καὶ τ' ἄχρωμο χαμόγελο ξεθύμενε σὲ κάχασμα. Ἔλεος, οἶκτος ποῦ; Στὰ κούφια στήθια τοῦ βρυκόλακα;

Ὁ Λαϊνᾶς ἐξακολουθοῦσε νὰ μένει στὸ ρειπωμένο σπίτι του, χωρὶς νὰ βάζει ἕνα καρφὶ ἀπὸ τσιγκουνιά. Πονοῦσε στὸ ξόδεμα τοῦ χρήματος, ἀφοῦ ξόδευε τὴ ζωὴ γιὰ δαῦτο.

Ὡς τόσο μιὰ μέρα ποὺ ἦταν ἡ ὀνομαστικὴ του γιορτή, αἰσθάνθηκε τὴν ὄρεξη κάτι κι' αὐτὸς νὰ κάμει, κάπως νὰ φανεῖ. Τὴν ἡμέρα κείνη τὸ Βαρθολομιὸ γιόρταζε στὴ μνήμη τοῦ Στρατηλάτη. Καμπάνες, τρομπόνια κι' ὄργανα διαλαλοῦσαν τὴ χαρὰ τῆς μέρας. Ρουμπίνι τὸ κρασὶ σπίθιζε στὸ ποτῆρι, ξάναβε πόθους καὶ καϋμοὺς, χτυποῦσε στὸ φιλότιμο. Οἱ νέοι ὁλοπέταχτοι δεῖχναν κορμὶ καὶ νιάτα στὸ χορό. Κι' οἱ νέες μὲ τὸ χάχανο, μὲ τὶς κρυφὲς ματιές τους φέρνανε δίψα γιὰ κρασί... Κι' ἄλλο κρασὶ ἀκόμα. Ὅλοι ἐκεῖ, πλημμυρισμένοι ἀπὸ χαρά. Μὰ ὁ Λαϊνᾶς ἀνάμεσά τους, ἐκεῖνος κι' ἀπομόναχος μὲ φθόνο κολασμένου. Στὸ ἄκουσμα τραγουδιῶν ἢ χάχανου, κοβόταν ἡ ἀνάσα του. Στὸ κάθε συναπάντημα σφίγγονταν οἱ γροθιές του.

Συναπαντήθηκε καὶ μὲ τὸ Δήμαρχο τότε, Παῦλο Νικολόπουλο. Ἔτρεξε τὸν χαιρέτησε καὶ τοῦ ζήτησε γιὰ χάρι, νὰ κρατᾶ τὸ ἔπαθλο στοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνες. Ὁ Δήμαρχος πρόθυμα τοῦ ἔκαμε τὴ χάρη.. Καὶ τὸ κοντόβραδο ποὺ τὸ γλέντι πειὰ εἶχε κορώσει, γίνηκαν οἱ ἀγῶνες. Ἐκεῖ δείχτηκε ἡ λεβεντιά. Δείχτηκαν νιάτα καὶ ὁρμή. Ὁ Λαϊνᾶς ἀκίνητος στὸ τέρμα ἔνοιωσε τιποτενισμό. Μαζὺ ἔνοιωσε κι' ἀναστάτωση. Τὸ αἷμα θερμοπήδακας ἀνέβηκε στὸ κεφάλι, μανία τοῦ γεννήθηκε θανατικὸ νὰ σπείρει στὰ περήφανα νιάτα, μὲ φαρμάκι νὰ ποτίσει τὴ χαρὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ σὰν ὁ νικητὴς ἁπλώνει τὸ χέρι νὰ πιάσει τὸ ἔπαθλο, γέρνει τὸ δυχαλωτὸ ραβδὶ ἀντίθετα. Τὸ ἔπαθλο ξεφεύγει, φτάνει καὶ τ' ἁρπάζει ὁ ἄλλος. Δὲν πῆρε ὁ νικητὴς τὸ ἔπαθλο, μὰ πῆρε ὁ Λαϊνᾶς μαστιγωσὲς στὸ πρόσωπο. Ἔσφιξε τὰ δόντια του, γιὰ νὰ συγκρατήσει πόνο καὶ πάθια του, συμμάζεψε τὸ κορμί του καὶ σὰ σκύλος ἀναμαλλιάρης τράβηξε γιὰ τὸ ρημητῆρι του. Πίσω του φωνές κι' ἀντάρα ἀπὸ καυγᾶ. Γέλοιο ἀπαίσιο τοῦ πλάτυνε τὸ στόμα.

ΕΧΘΡΑ

Δυό χρόνια εἶχαν περάσει ἀπὸ τότε ποὺ τὸ ἐπεισόδιο τῆς κουλούρας φαρμακοπότισε τὴ γιορτὴ ἐκείνη κι' ἀπ' ὅλους μπορεῖ νὰ εἰπεῖ κανεὶς πὼ, εἶχε ξεχαστεῖ. Καμμιὰ φορὰ μὲ τὴν κουβέντα οἱ Βαρθολομιῶτες τὸ ξανάφερναν στὴ θύμηση, ἀλλὰ σὰν κάτι πολὺ μακρυνὸ καὶ ἄτονο, ὥστε οὔτε τοὺς ἥρωές του χρωμάτιζαν, οὔτε τὸ δίκιο ἔρριχναν στὸν ἕναν ἢ τὸν ἄλλον. Ἀκόμα καὶ οἱ ἥρωές του θὰ τὰ εἶχαν ξεχάσει ὅλα καὶ θὰ ἔδιναν φιλικά τὸ χέρι, ἂν ἡ κουλούρα καὶ μόνον εἶχε γεννήσει τὴν ἔχθρα τους.

Δήμαρχος τότε τοῦ Δήμου Μυρτουντίων ἦταν ὁ Παῦλος Νικολόπουλος, μὲ γιό, μοναχογιό καὶ κληρονόμο του τὸν Ἀνδρέα. Θὰ ἤταν τότε ἑβδομηντάρης. Εἶχε πάρει τὸ ἀξίωμα μὲ ἰσχυροῦ ὑποστήριξη σέ ἐκλογές καὶ τὸ κρατοῦσε δέκα χρόνια, χωρὶς κανεὶς νὰ τολμήσει γιὰ ν' ἀναμετρηθεῖ μαζύ του. Ἦταν ἄνθρωπος μὲ θέληση, δραστηριότητα καὶ πρὸ παντὸς μὲ καλόβολη συνείδηση. Κακόχυμη ἡ Ἑλλάδα ἀκόμα, ἀπὸ τὴν αἰώνια δούλωσή της μὲ κράτος στὸ χτίσιμό του, θέσπιζε τρόπους γιὰ ἀνάδειξη πρωτοπόρων, ξενικούς. Ξένα τὰ θεσπίσματα, μά ντόπια ἡ ἐφαρμογή τους, καταντοῦσαν πλεονέχτημα γιὰ τὴν ἐπικράτηση καὶ τὴν ἀσυνειδησία. Ὁ ἰσχυρὸς γινόταν τύραννος γιὰ νὰ διατηρήση τὴν ἰσχύ του, καὶ ὁ φιλήσυχος δοῦλος, γιὰ νὰ ζήσει στὴν ἡσυχία του. Αἰσθανότανε τὴν πίεση κι' ἀγανακτοῦσε. Μὰ ἡ ἀγανάχτηση ἔφτανε μονάχα ὡς τὰ δόντια. Ἂν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα χανόταν ἡ ὑποστήριξη τοῦ ἰσχυροῦ, χανόταν καὶ ἡ ἀσφάλεια. Στίς τελευταῖες ὅμως ἐκλογές κάποιος βρέθηκε νὰ ἀναμετρηθῆ μὲ τόν Νικολόπουλο. Ἦταν ὁ τριαντα-πεντάχρονος Χρῖστος Ροῦσσος, γιός καὶ μοναχογιός τοῦ Ἀλέξανδρου Ρούσσου.

(Συνεχίζεται)

Πωλεῖται εἰς τὴν Ἄνω Πόλιν διώροφος οἰκία, μὲ κατάστημα—ἀρτοποιεῖον εἰς τὸ ἰσόγειον, μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν καὶ μὲ μηνιαῖον εἰσόδημα 1.500 περίπου νέων δραχμῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν ἀπὸ 8ης ἑσπερινῆς.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ἐπὶ ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀστῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης—λεκάνης—χεριῶν καὶ ποδῶν—ὡς καὶ τῶν ἀρθρώσεων αὐτῶν.

Dr ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κανακάρη 180 (ἔναντι ἐφημερίδος «Νεολόγος»)

Πατρινὰ ἡμερονύκτια.

Στὰ πεταχτά

Εἰς ἀτελείωτες φάλαγγες ἐκινοῦντο χθὲς τὰ τροχοφόρα πρὸς τὸ Γηροκομεῖο.

—Ἐπ' εὐκαιρία τοῦ πανηγυριοῦ.

—Πλήθη συμπολιτῶν, ἀφοῦ ἀπόθεσαν τὸ κερί τῆς Λαμπρῆς πρὸ τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Θεομήτορος—ἔθιμο παμπάλαιο γιὰ τοὺς Πατρινοὺς—παρέμειναν διασκεδάζοντες στὴν γραφικὴ τοποθεσία,

—Φυσικά, οἱ καλὲς διαθέσεις τοῦ καιροῦ, ποὺ «κράτησε» χθές, ὑπεβοήθησαν τὴν γενικὴν ἔξοδον τῶν συμπολιτῶν.

=Ἐλπίζεται ν' ἀποβῆ ἐξυπηρετικὸ πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων τὸ «φυλάκιο» τῆς τροχαίας εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Κολοκοτρώνη.

—Γενικώτερα ὅμως ἐπιβάλλεται ἡ ἀποσυμφόρησις τῆς ὁδοῦ Κορίνθου καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἁρμόδιοι ἐν προκειμένῳ δὲν φαίνονται ἐνδιαφερόμενοι, τὰ δυστυχήματα εἶναι ἀναπόφευκτα.

=Ὑπεχώρησεν ἡ τιμὴ τῶν μπιζελιῶν.

—Καιρός, ἄλλωστε, ἦταν, γιατὶ ἡ ἐφετεινὴ ὑπερπαραγωγὴ δὲν δικαιολογοῦσε τὶς 7 δραχμὲς τὴν ὀκᾶ.

—Ἤδη ἔφθασαν νὰ πωλοῦνται καὶ κάτω τῶν 4.

=Μὲ πρώτην εὐκαιρίαν θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουν ἐργασίες γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τῆς πλατείας Ὄλγας.

—Ἀναφέρεται ὅτι γιὰ νὰ ἰσοπεδωθῆ καὶ τσιμεντοστρωθῆ ἡ πλατεῖα δὲν χρειάζονται καὶ πολλὰ χρήματα.

—Νὰ μὴν εἴμαστε ἀκριβοὶ «στὰ πίτυρα...»—ὅπως λέγει ἡ παροιμία—ἀφοῦ ἡ ἀνάγκη νὰ ἀξιοποιηθῆ μιὰ ἀπὸ τὶς καλλίτερες πλατεῖες εἶναι μεγαλη.

=Σχεδὸν ἀναίμακτο πέρασεν ἐδῶ τὸ Πάσχα.

—Ἀλλοῦ οἱ κροτίδες, ὡς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν, ὡδήγησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἀρκετούς.

—Ἤδη διαβάζομεν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸ χωρίον Βαϊνιὰ Ἡρακλείου Κρήτης, κάποιος θέλησε, ἀντὶ γιὰ βαρελόττο, νὰ ρίψη... χειροβομβίδα.

—Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν, ἐξ αἰφνιδίας ἐκρήξεώς της, νὰ οκοτωθοῦν δύο ἄτομα καὶ νὰ χάση πόδια καὶ χέρια ὁ τρίτος.

—Μεταξὺ τῶν νεκρῶν ἦταν καὶ ὁ δράστης.

=Στὴν Ἀθήνα, ὡς διαβάζομεν, ἱδρύθη νέον κόμμα «Τὸ Κόμμα τῶν Σταυροφόρων», σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῆς «Μεγάλης Ἰδέας διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνοθεύτου Χριστιανισμοῦ».

—Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος καὶ διευθυντὴς τοῦ δημοσιογραφικοῦ του ὀργάνου «Σταυροφορία» εἶναι ὁ κ. Μιχ. Γιαπαλῆς.

—Ἡ «Σταυροφορία», ὡς διαβάζομεν εἰς αὐτήν, θὰ ἐκδίδεται ὁσάκις οἱ φίλοι της καὶ φίλοι τοῦ κόμματος θὰ τῆς ἐξασφαλίζουν τοὺς μικροὺς οἰκονομικοὺς πόρους, στέλνοντάς τους στὴν διεύθυνσιν : ὁδὸς Σαλιβέρου 14, Ἀθήνας.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα :

Ζουρόπουλος Κων. Μαιζῶνος 100, Οἰκονόμου Ἄγγελος Κορίνθου 195.

Συνταγαὶ ΙΚΑ :

Ζουρόπουλος Κων. Μαιζῶνος 100, Τσακίρης Διον Κορίνθου 266, Ἠλιοπούλου Ἑλένη Κολοκοτρώνη 18, Κανελλόπουλος Κων. Δημ. Γούναρη 57, Δαδιώτης Βασ. Ἁγ. Νικολάου 11.

Τόμοι Λεξικῶν "ΗΛΙΟΥ"
Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται
"Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου"
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16-Τηλ. 23-96

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ὑποθέτω ὅτι ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀρρωστομανίας. Ὅλοι νομίζουν ὅτι ἀπὸ κάτι ὑποφέρουν. Τὰ λαϊκὰ περιοδικὰ μὲ τὶς περιγραφὲς τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν τῆς ἐποχῆς (καρδιοπάθειες, καρκῖνος, νευρώσεις, ἕλκη) ἔχουν συντελέσει ὥστε οἱ κατὰ φαντασίαν ἀσθενεῖς νὰ πληθυνθοῦν σ' ἀνησυχητικὸ βαθμό. Φίλος μου γιατρὸς μοῦ ἔλεγε, ὅτι στοὺς ἑκατὸ ἀσθενεῖς ποὺ τὸν ἐπισκέπτονται, οἱ πραγματικῶς ἄρρωστοι μετριοῦνται στὰ δάχτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς. Τὸ πρῶτο πονάκι στὴν κοιλιά, στὸ στῆθος, ποὺ πρῶτα θὰ περνοῦσε ἀπαρατήρητο ἢ ἴσως θὰ ἐθεραπεύετο μ' ἕνα χαμομηλάκι, ἢ ἕνα ζεστὸ ἐπίθεμα, ἀποτελεῖ—κατὰ τοὺς ἀσθενεῖς—προμήνυμα κακῆς ἀρρώστειας. Καὶ ὑποφέρουν οἱ ἄνθρωποι φοβερά. Ἔχουν χάσει τὴν ἡσυχία τους, τὴ γαλήνη, τὸν ὕπνο τους.

Τοὺς συναντᾶς στὸ δρόμο καὶ τοὺς ρωτᾶς:

—Τὶ νέα ρὲ παιδί;

—Ἄσχημα. Ἄστα.

—Κι' ὁ λόγος; Τὶ συμβαίνει;

—Ἄστα σοῦ λέω. Ἄσχημα μαντάτα. Πάω στὸ γιατρὸ. Αἰσθάνομαι ζαλάδες (ἀφοῦ ἔχει ἐξαγρυπνήσει ὁλόκληρη ἑβδομάδα) πονάκια στὸ στῆθος καὶ τὰ λοιπά.

—Ἔ καλὰ δὲν εἶναι τίποτε τὸ σοβαρὸ. Κανὰ κρυωματάκι μὴν κάνεις ἔτσι εὐλογημένε.

—Τὶ νὰ μὴν κάνω ἔτσι... Τὸ εἶδα ἐγὼ τὸ ὄνειρο τὸ κακό.

***

Τὸ ὄνειρο εἶναι ἡ κατὰ φαντασία ἀρρώστεια. Ἡ ἀρρωστομανία. Στὰ καφφενεῖα, στὰ μπάρ, στὰ κέντρα, παντοῦ ἡ συζήτησι γιὰ τὰ φάρμακα, γιὰ τὶς ἀνακαλύψεις, γιὰ τὸν ποτοποιὸ τῆς Θεσσαλονίκης, γιὰ τοὺς θανάτους καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐμβολίων τοῦ Σώλκ.

Ποοχθὲς ἕνας φίλος μου ἰσχυρίζετο στὴν παρέα μας, ὅτι αἰσθάνεται νὰ περπατάη στ' αὐτί του ἕνα πρᾶμμα σὰν ..κάβουρας. Τὸν δαγκώνει μὲ τὶς δαγκοῦνες του μάλιστα. Κι' ὁ ἄνθρωπος ἦταν σοβαρώτατος. Ἔπασχε πραγματικά, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν.

***

Αὐτὸ τὸ περιστατικὸ μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ τὸ Γάλλο ρήτορα καὶ φιλόσοφο Μαλμπράνς. Ἂν κι' ἦταν ἀπὸ τὰ φωτεινότερα πνεύματα τῆς ἐποχῆς του εἶχε γίνει θῦμα μιᾶς παρισιθήσεως. Κατήντησε νὰ πιστεύη, ὅτι κρεμόταν ἀπὸ τὴ μύτη του ἕνα μικρὸ ποδαράκι...ἀρνίσιο. Ἂν ἐπιχειροῦσε κανεὶς νὰ γελάση ἢ ἁπλῶς νὰ πῆ τ' ἀντίθετο, ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος θύμωνε ἀσχημα. Ἕνας συνάδελφός του σκέφθηκε νὰ βρῆ ἕνα τρόπο θεραπείας.

—Δὲν καταλαβαίνω, εἶπε, μιὰ ἡμέρα, ποὺ ὁ Μαλμπράνς παραπονιόταν γιὰ τὸ ἀνεπιθύμητο αὐτὸ παράσιτο, πῶς δὲν ἐπιχειρήσατε νὰ τὸ βγάλετε. Μὲ μιὰ ἐλαφριὰ ξυραφιὰ θὰ τελείωναν τὰ βάσανά σας. Μὲ ἐμπιστεύεσθε;

—Φίλε μου, εἶπε ὁ Μαλμπράνς θὰ μὲ σώσετε.

Χωρὶς νὰ χάση καιρὸ ὁ ἐπινοητικὸς φίλος, ὅπως κρατοῦσε ἕνα ξυράφι, τοῦ λέει καὶ κλείνει τὰ μάτια καὶ τοῦ σχίζει τὴν ἄκρη τῆς μύτης, ἀπ' ὅπου ἔτρεξε μπόλικο αἷμα.

—Ἐν τάξει, φώναξε ὁ πρωτότυπος χειρουργὸς, παρουσιάζοντας θριαμβευτικὰ ἕνα...ἀρνίσιο ποδαράκι, ποὺ εἶχε κρύψει στὸ μανίκι του.

—Λυτρώθηκα, ἐπὶ τέλους, φώναξε ὁ Μαλμπράνς...

Πραγματικὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν ἀπαίσια ἰδέα καὶ ἐξηκολούθησε ἐλεύθερα τὸ στάδιό του.

Ὅπως βλέπετε ἡ θεραπεία εἶναι εὔκολη. Ἂς ἐλπίσουμε στοὺς πρωτότυπους...χειρουργοὺς, καί στοὺς θεραπευτές, ὅτι θὰ σώσουν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς βασανίζουν οἱ ὑποτιθέμενες ἀρρώστειές τους. Τὸ παράδειγμα τοῦ Μαλμπράνς εἶναι εὔκολο καί σχετικὰ ἀνώδυνο.

– Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ θιάσου Κοτοπούλη κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΑΓΩΝ

Τὴν πρωΐαν χθὲς εἰς τὸ Στάδιον καὶ ἐνώπιον εὐαρίθμων φιλάθλων, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμὰς τοῦ ἐργοστασίου «Πειραϊκὴ — Πατραϊκὴ» τῶν Πατρῶν, ἐνίκησε μὲ 1—0 τὴν ἀντίστοιχον τῶν Ἀθηνῶν. Διαιτητὴς ὁ κ. Βαλλιάνος.

—Ἡ Θύελλα εὐχαριστεῖ

Ἡ Θύελλα μᾶς παρεκάλεσεν, παῖκται καὶ Δ. Συμβούλιον, ὅπως ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς Ἀθλητικοὺς Συλλόγους «Ἀπόλλωνα» καὶ «Πράσινα Πουλιὰ» καὶ τοὺς φιλάθλους τῶν Καλαμῶν διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ τὴν εὐγενικὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν των πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς ἀγῶνας των τὸ Πάσχα εἰς τὴν Μεσσηνιακὴν πρωτεύουσαν.

—Ὁ Ἀστὴρ

Σχετικῶς μὲ τὸν προχθεσινὸν ἀγῶνα τοῦ Ἀστέρος εἰς τὸ Ἀγρίνιον, συμπληρωματικῶς πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ 2—1 εἰς βάρος τοῦ Ἀστέρος δὲν μαρτυρεῖ τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ ἀγῶνος. Ὁ Ἀστὴρ ἰσοφάρισε τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὁ κ. Διαιτητὴς ἐσημείωσεν ὄφσαϊτ προσέτι δὲ «πέναλντυ», τὸ ὁποῖον κτυπηθέν, προσέκρουσεν εἰς τὴν δοκόν. Ὁ Ἀστὴρ ἐτήρησε τὴν πρωτοβουλίαν τῶν κινήσεων ἰδίως εἰς τὸ β.΄ ἡμίχρονον.

—Οἱ ἀγῶνες τῆς Κυριακῆς

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἡ θὰ κατέλθη εἰς τὴν πόλιν μας Ἀθηναϊκὴ ὁμάς, ὁπότε ἀντίπαλός της θὰ εἶναι ἡ Θύελλα, ἢ θα τελεσθοῦν ἀγῶνες Κυπέλλου Ἑνώσεως Πατρῶν, μὲ ἀντιπάλους τὸν Ὀλυμπιακὸν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἀχιλλέα μὲ τὸν Ἀστέρα.

—Οἱ ἐαρινοὶ στίβου

ΑΘΗΝΑΙ. Συνεχίσθη σ α ν καὶ ἔληξαν χθὲς εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ ἐαρινοὶ ἀγῶνες στίβου μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

Δισκοβολία : Γιαταγάνας 50.10, Κουνάδης 46.84 (νέον πανελ. ἐφηβικὸν ρεκόρ).

Ἐπὶ κοντῷ: Ρουμπάνης 4. 20, Εὐσταθιάδης 3.90, Μπαλάφας 3.80.

10.000 μ.: Σιδερῆς 32.58.

200 μ.: Σίλης 23.6, Καμπαδέλης 24.3.

400 μ. μετ'ἐμποδίων: Σμυρνιώτης 57.0, Δεπάστας 57.8.

Τριπλοῦν: Σφήκας 14.39.

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΙ 50 %

ΓΙΕΡΜΠΥ :	Πύργος τοῦ Ἔρωτος	Δραχ. 20
ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ :	Δὸν Κιχώτης	» 30
ΖΟΛΑ :	Νανὰ	» 20
ΚΡΟΝΙΝ :	Δύσκολες στιγμὲς	» 10
»	Τ' ἀστέρια κυττάζουν τῆ Γῆ	» 32.50
ΚΟΡΔΑΤΟΥ :	Τ' ἀμπελάκια	» 15
ΛΟΥΝ :	Ἱστορία ἀνθρωπότητος πανόδετη	» 45
ΛΟΥΝΤΒΙΧ :	Κλεοπάτρα	» 20
ΜΩΡΟΥΑ :	Κυνηγῶντας εὐτυχία	» 20
»	Μπάϋρον	» 35
ΜΩΡΙΕ :	Ρεβέκα	» 30
»	Ταβέρνα τῆς Ζαμάϊκα	» 20
ΜΙΝΙΕ :	Γαλλικὴ ἐπανάσταση Α.Β.	» 60
ΠΙΤΙΓΚΡΙΛΙ :	Ζητῶντας τὸν ἔρωτα	» 15
ΣΕΛΙΝΚΟ :	Αὔριο θἆναι καλλίτερα	» 20
ΤΣΒΑΪΧ :	Ρομαὶν Ρολλὰν	» 20
»	Ἀγῶνας μὲ Δαίμονα	» 20
ΤΣΙΓΑΝΤΕ :	Αἰχμαλωτος στὴν Κορέα	» 15
ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΗ :	Γιὰ ποιὸν κτυπᾶ ἡ Καμπάνα	» 40
ΦΡΑΝΣ :	Οἱ Θεοὶ Διψοῦν	» 20

Καὶ ἄλλα πολλὰ

ΒΙΒΛΙΑ μὲ δραχ. 5 ἕκαστον

ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΥ :	Ἱστορίες τοῦ τόπου μας
ΟΥΕΛΣ :	Προϊστορικὸς ἄνθρωπος
ΤΟΛΣΤΟΗ :	Ἀφέντης καὶ δοῦλος
ΓΚΑΙΤΕ :	Βέρθερος
ΟΥΑΪΛΝΤ :	Ντὲ Προφούντις
ΟΥΓΚΩ :	Μπροστὰ στὴ Λαιμητόμο
ΜΑΣΚΑΣ :	Βιβλία τσέπης

Καὶ ἄλλα πολλὰ

Ζητήσατε πληροφορίας ἢ ἐπισκεφθῆτε τὴ

"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

(Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλονται μὲ προέμβασμα καὶ ἐπιβάρυνσιν 10 ο/ο).

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

—Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Περιβόλας

Μεθαύριον Παρασκευὴν 22αν τρέχ. ὁ ἄνω Ἱερὸς Ναὸς τελεῖ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης θρησκευτικῆς λαμπρότητος. Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν θέλει ἱερουργήσει καὶ ὁμιλήσει ὁ πανοσιολογιώτατος πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν κ. Εὐστάθιος Εὐσταθόπουλος. Ἐπίσης θὰ λάβουν μέρος καλλίφωνοι ἱερεῖς, ἱεροδιάκονος καὶ ἱεροψάλται. Προσκαλοῦνται οἱ φιλέορτοι ὅπως προσέλθωσι. Συγκοινωνία τακτικωτάτη ἐκ τῆς πλατείας Γεωργίου Α΄.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ Ο ΘΙΑΣΟΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ

Χθὲς ἀφίχθησαν τὰ μέλη τοῦ Θιάσου Κοτοπούλη μὲ τοὺς δυναμικοὺς πρωταγωνιστάς του Μελίνα Μερκούρη καὶ Δημήτρη Μυράτ. Ὁ θίασος θὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του αὔριον 10 μ. μ. μὲ τὴν γαλλικὴ ἐπιτυχία τοῦ Ζὼρζ Ἀρουὶ «ΝΤΑΜΑ ΣΠΑΘΙ» κατὰ σκηνοθεσία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θιάσου Δημήτρη Μυράτ. Ὁ θίασος θὰ κάμῃ γενικὴν δοκιμὴν στὸ ἔργο τοῦ Ἀρουί, ποὺ θὰ δοθῇ, γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, λόγῳ τῆς ἀφίξεώς εἰς τὸ ὁμώνυμον «Θέατρον Κοτοπούλη» τοῦ Γαλλικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου καὶ τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

**Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου ἡ ἐργασία